

Hồi 44

Một Chương Tung Hoàn

Ap khí chạm nhau “ầm ầm”, cát chạy, đá bay, khoảng không gian rực lên ánh tinh quang quái lạ.

Sau tiếng dội choáng óc, hai cao thủ cùng bắn xa một trượng, cố gắng trụ bộ, trợn mắt nhìn nhau, đồng tử muốn lọt ra ngoài.

Các cao thủ Ngũ Đại Phái thấy Túy Cuồng Lão đang bận giao đấu với Liễu Phàm đại sư thì họ liếc mắt cho nhau, trao đổi thì thầm:

- Tóm lấy thằng tiểu tử kia, còn chờ gì nữa.

Rào... rào... rào...

Những thân người lao vút tới, triển vận Cẩm Nã Thủ chụp bắt Lục Siêu Quang.

- A muốn chết!...

Tiếng thét của Lục Siêu Quang như xé tét màng tai các cao thủ, đồng thời song chiêu của chàng bung ra hai luồng kinh khí ghê khiếp, quạt thẳng vào đám người hung hãn.

Rầm rầm...

Kinh lực của chàng trai hất văng những cao thủ ra xa, nhiều thi thể nằm la liệt. Quảng sáng đỏ rực quanh mình Lục Siêu Quang. Uy lực của Hồng Huyết Chiêu thật ghê gớm.

Từ bên kia tràng đấu, Liễu Phàm đại sư liếc nhanh Túy Cuồng Lão, rồi quạt xéo một chiêu Toái Bi về phía Lục Siêu Quang, nhanh và mạnh như Thiên Lôi đả.

Bình...

Bởi không kịp đề phòng, Lục Siêu Quang lãnh trọn tuyệt chiêu của nhà sư. Chàng rú lên một tiếng đau đớn, thân hình lảo đảo, rồi ngã phịch xuống đất, miệng phun một vòi máu.

- Giết tiểu tử hung đồ đi.

- Chém nó liền, đừng để chạy thoát...

Những tiếng quát tháo ầm ầm, rung chuyển cả tràng đấu.

Cao thủ Ngũ Đại Phái đều phấn khởi khi thấy Lục Siêu Quang đã té xuống, mặt tái xanh.

Liễu Phàm đại sư phẩy tay:

- Võ Đang Tam Kiếm còn chờ gì nữa?

Ba kiếm thủ Võ Đang vừa phục hồi công lực, lại căm thù Bội Ngọc và Siêu Quang tột độ, nên nghe lệnh của đại sư mình chủ là hét vang, cùng múa kiếm xông tới.

Căng thẳng và chết chóc... Lục Siêu Quang làm sao đương cự, tránh né được đây?

Giữa lúc quần hùng toan bám vằm Lục Siêu Quang, thì một tiếng hét vang như sấm, chuyển động đẩu tràng:

- Tất cả hãy dừng tay.

Tiếng thét đầy uy lực đó đã gỡ Lục Siêu Quang ra khỏi màn lưới của tử thần, trong lúc chàng chưa đứng vững.

Mọi người đều rúng động...

Liễu Phàm đại sư và Võ Đang Tam Kiếm nghếch mắt nhìn...

Vèo... vèo... vèo...

Đám đông từ không trung lao rào rào xuống tràng đấu, trên áo đều có dấu hiệu của Nhất Hội, Nhị Giáo, khí thế bùng bùng, làm những cao thủ đại phái đều dật ra.

Bọn ma đầu đã kịp thời xuất hiện, ngăn cản các đại phái không được xâm phạm chàng thanh niên mang quẻ hiệu Hắc Diêm Vương...

Ôi, lạ lùng khó hiểu.

Lúc đó Túy Cuồng Lão phóng vút đến bên cạnh Bội Ngọc, rồi quay qua bảo Lục Siêu Quang bằng giọng khẩn cấp:

- Tiểu tử, cần phải thoát nhanh ra khỏi nơi này.

Chàng trai lạnh lùng:

- Lẽ nào ta trốn chạy chúng sao?

Túy Cuồng Lão quắc mắt:

- Nghe đây tiểu tử, nếu ngươi muốn chết thì chờ lúc khác. Hiện nay ngươi phải cứu cho được con bé xấu xí này. Nó không được cấp cứu kịp thời sẽ nguy đến tính mạng.

Câu nói của ông lão say, đánh thức tâm linh Lục Siêu Quang. Cô gái đang nằm bên chàng là vợ chưa cưới, đã hai lần suýt vong mạng vì chàng...

Lục Siêu Quang cú xuống, bế xốc nàng lên...

- Mạng sống của nàng đang mỏng manh như sương khói, thân hình nàng bệ bết máu làm Lục Siêu Quang xúc động tột độ.

Chàng ôm lấy nàng, tiếng kêu thảm thiết:

- Bội Ngọc muội...

Cô gái vẫn nhắm nghiền đôi mắt... và chỉ hé mở để hai dòng lệ ấm tuôn ra.

Làn môi nàng mấp máy cùng tiếng kêu chân tình:

- Lục huynh, xin bảo trọng...

Rồi nàng lại lịm đi, hơi thở đứt quãng, nội lực chẳng còn được bao nhiêu...

Lục Siêu Quang nhìn về đám đông, cất tiếng căm hờn:

- Bọn ruồi muỗi bức bách ta, sẽ có ngày ta rửa sạch mối hận này.

Chàng ôm ngang Bội Ngọc, phóng vút lên, thi triển Hồng Huyết Xung Thiên rời Bãi Sinh Tử để toan thâm nhập rừng tùng.

Nhưng Liễu Phàm đại sư đã thét vang:

- Hắc Diêm Vương, đừng mong trốn chạy...

Nhún mình một cái, đại sư phóng vèo qua bãi, chặn Lục Siêu Quang, thân pháp nhanh hơn tia chớp.

Túy Cuồng Lão cũng vừa lướt tới, liền tung một độc chiêu, đẩy kinh khí cuộn cuộn vào Liễu Phàm đại sư.

Ầm ầm ầm...

Liễu Phàm đại sư uốn mình tránh khỏi làn sóng chưởng của Túy Cuồng Lão, và chặn ngang Lục Siêu Quang.

Tiếng thét của ông rền rợn:

- Hắc Diêm Vương, ngươi phải bỏ mạng tại đây.

Hàng trăm cao thủ của Nhất Hội, Nhị Giáo cũng như bầy chồn cáo, đã ào ào đuổi tới.

Túy Cuồng Lão nổi giận dựng chưởng xoay tròn bung ra một tử chiều mai hoa mẫn địa, kinh lực khủng khiếp.

Cả đợt sóng người chững lại, mười ba cao thủ đã phơi thây, máu và óc tung tóe thật kinh hoàng.

Liễu Phàm đại sư vẫn bình tĩnh, ông quật vào Lục Siêu Quang một chiêu Toái Bì với mười thành công lực.

"Bùng bùng...", Lục Siêu Quang bị đánh ngã sấp về phía trước. Bội Ngọc vượt khỏi tay chàng, bay đi mấy trượng. Túy Cuồng Lão đã kịp thời xẹt tới, đỡ được cô gái và ôm xốc lên vai, Bội Ngọc vẫn bất tỉnh.

Lục Siêu Quang hét lớn:

- Lão tiền bối, hãy đưa nàng đi, văn bối xin ký thác tính mạng nàng.

Túy Cuồng Lão gật đầu, rồi vác Bội Ngọc phóng vút vào rừng tùng biệt dạng.

Lục Siêu Quang đã gói gắm được Bội Ngọc cho Túy Cuồng Lão. Chàng rất yên tâm, bèn quay lại quét tia nhìn căm hờn vào bọn người truy đuổi chàng.

Triển vận nội lực vào song chưởng. Lục Siêu Quang đẩy ra một chiêu Hồng Huyết Thần Thủ, kinh khí ào ào như bão táp quật vào Liễu Phàm và bọn người đang áp sát.

Nhiều thân người văng lên trong tiếng kêu kinh khiếp, nhưng nhà sư vọt lên cao, tránh được chưởng lực của chàng trai, đồng thời vỗ xuống đầu chàng hổ trảo như lưỡi thép. Đây là ngón Độc Long Trảo được phổ sức mạnh của Kim Cương Thần Công, khí thế dũng mãnh vô cùng.

Thình lình, một bóng đen lao tới...

"Bùng"

Chỉ một tiếng nổ khô khan, Liễu Phàm đại sư đã bị đánh văng ra bởi luồng kinh lực quái lạ. Còn Lục Siêu Quang cũng bị ngã sấp xuống Bãi Sinh Tử.

Liễu Phàm đại sư trố mắt, đầy kinh ngạc.

Sắp triệt hạ được địch thủ, bỗng có bàn tay cản trở, đại sư nổi giận hét hỏi:

- Kẻ nào dám làm vướng tay bản tăng?

Bóng đen mới đến là một lão nhân, hình thù cổ quái, mặt mũi rất hung ác, đeo một chuỗi sọ người thông xuống tận bụng. Mỗi lần lão cử động, những xương sọ lại va vào nhau lộp bộp.

Lão bật cười rợn gáy:

- Ha ha ha ha...

- o o o -

<http://www.nhanmonquan.com>